

ELDUR Í VARÐANUM

STØRSTA YA SØGU

sløkkiliðið í Vági boðsent og eisini vóru boð eftir hjálp norðaneftir og haðani komu bæði skip og brand-bilar at hjálpa til at sløkkja og at køla ammoniakktangarnar.

Beint eftir at eldurin varð frá-boðaður, var ein vanlukkumiðstøð skipað í einum serligum rúmi á løg-reglustøðini í Havn, har lyklafólk møttust at savna inn upplýsingar og ráðgeva teimum, sum royna at sløkkja eldin. Og á Tvøroyri varð somuleiðis ein tilbúgvingarmiðstøð skipað í skúlanum í Trongisvági. Á miðstøðini á Tvøroyri vóru trýggir fundir, har tikið varð saman um. Ein fundur var klokkan tvey, ein var klokkan 18 og ein var klokkan 22, tá ið arbeiðið at sløkkja at kalla var av.

Niels Erik Nymark sigur, at tey á vanlukkumiðstøðini í Havn settu seg alt fyri eitt í samband við Politiets Nationale Bered-skabscenter í Danmark, sum fekk beinleiðis teldusamband við Føroy-ar og sostatt kundi fylgja gongdini beinleiðis. Samstundis varð sam-band tikið upp við aðrar partar, sum høvdu við tilbúgvingina at gera.

– Eitt tað fyrsta, sum varð gjørt, var, at gera eitt Herkules flutnings-flogfar klárt at flúgva til Føroya við manning og útgerð – men tíbetur varð ikki brúk fyri tí, segði Niels Erik Nymark.

Hann sigur, at teirra fremsta uppgáva er at fyrireika seg upp á tað ringasta, og tí hugsaðu tey um,

hvussu farast skuldi fram, skifti hann ætt og eldurin breiddi seg til aðrar bygningar í grannalagnum. Og tí mæltu tey frá at drekka vatnið og ikki fyrrenn klokkan 18 komu boðini um, at kanningar vístu, at vatnið var drekkandi, og annars kundi brúkast til øll endamál, vatn annars verður brúkt til.

Fingu yvirlit yvir støðuna

Jaspur Vang, sýslumaður, sigur, at teirra uppgáva var at samskipa samskipti ímillum teir ymsu part-arnar, og annars at byrgja økið av.

Teirra uppgáva var eisini at fáa fatur á fólki, sum visti, hvussu virkið var innrættað, hvussu var við brandmúrum og hvørji vandamikil evni, kundi vera á virkinum, og, hvar tey vóru.

Á Fønix, sum leveraði trýstfløsk-ur til Varðan, vistu tey akkurát, hvussu nógv var trýstfløskur Varðin hevði frá teimum, og hvat slag av gassi var í hvørjari.

Jaspur Vang sigur, at tá ið greiða var fingin á, hvørji vandamikil evni vóru á virkinum, og, hvussu nógv, talan var um, vendu tey sær til Den Kemiske Beredskabsstyrelse í Danmark, sum eru serkøn á øk-inum. Og í samráð við tey varð avgjört at áseta eina trygdarfjar-støða upp á ein kilometur rundan um virkið.

Samstundis vórðu øll, sum vóru innanfyri markið, bráðflutt út um trygdarmarkið, og miðstøðir til tey vórðu settar upp í Skúlanum í

Hvalba, í Skúladeplinum í Hovi, og aðrastaðni við.

Riggaði stak væl

Allir partar vóru samdir um, at tilbúgvingin og samstarvið ímillum teir ymsu partarnir í tilbúgvingini, riggaði stak væl. Onkur minni brek vóru í sjálvum samskiftunum, tí í ávísum førum høvdu boð óneyðuga leingi at koma fram til móttakaran, men alt hetta eru tættir, sum verða tiknir við í eini eftirmeting.

Og tað, øll fegnaðust allarmest um, er, at ongin fekk skaða.

Fyrstøðukvinnan á Sjúkrahús-inum segði, at níggu fólki høvdu verið á sjúkrahúsinum, tí tey fólðu seg illa, og ongin hevði fingið var-andi mein.

Niels Erik Nymark staðfesti, at tað ber ikki til at finna orsökina til eldin. Kriminalteknikarar og brand-teknikarar úr Danmark hava kann-að toftirnar, men tað einasta, ið kann ávísast, er, at eldurin kyknaði har tey pakka posarnar.

Men hví eldur kom á, verður ver-andi ein gáta, tí tað er ómøguligt at fáa staðfest, sigur hann.

Hann sigur, at tann endaliga frá-greiðingin er ikki komin enn, men hann veit longu nú, at í henni verður esini staðfest, at tað ber ikki til at siga, hví eldur kom í Varðan.

Vit kunnu koma sterkari burtur úr vanlukkuni

Hóast alt kunnu vit eisini fáa okkurt gott burtur úr hesi vanlukkuni, heldur kommunustjórin á Tvøryri

Áki Bertholdsen

– Vit hava allar møguleikar at koma styrkt burtur úr hesi van-lukkuni.

Tað heldur Henrik Weihe Joensen, kommunustjóri á Tvør-oyri.

Hann sigur, at hóast talan var um eina heilt óvanliga spenta støðu, riggaði samstarvið ímill-um allar partar rættiliga væl.

Hann vísir á, at tað var eitt fantastiskt hjálpsemi allastaðni, so tað var ongin trupulleiki at útvega teimum innivist, sum vórðu bráðflutt av Tvøroyri og tað gjørdi tað munandi lættari at arbeiði, tí so høvdu tey ikki tað at hugsa um eisini.

Hann sigur, at hetta var ein keðilig hending, men tað góða var, at ongin fekk skaða, sam-stundis sum at samstarvið var gott og hjálpsemi var stórt.

– So vit hava avhjört nakað at byggja á, og grundarlagið fyri at koma sterkari burtur úr hesum, eru avgjört til staðar, heldur hann.

Men samstundis heldur hann, at vit eiga heldur ikki at gloyma, at nógv viðurskipti vóru til vildar.

– Veðrið var gott, og tað lotið, sum var, lá suðureftir. Tyrflan fekk flogið ótarnað fyri veður og verjuskipini vóru í nánd og kundu tí vera skjót á staðið. Men tey kundu akkurát tað sama verið úti á feltinum í sambandi við ymsar uppgávur.

Hann sigur, at hóast sam-starvið gekk væl, men í einstøk-um førum hendi kortini tað, at samskiptið ikki gekk eftir vild og tískil høvdu summi boð óneyð-uga leingi at koma fram til rætta móttakaran.

– Hesa ferð gekk tað væl, men vit eiga kortini at leggja okkum í geyma, at hesa ferðina vóru øll viðurskipti til vildar, sigur hann.

Og hann heldur, at nú eigur eitt samskipti at vera ímillum landið og kommunurnar um at fáa greiðar mannagongdir fyri, hvussu vit gera, og at venja hes-ar mannagongdir, sigur Henrik Weihe Joensen.

SEG TRYGG

svara, tí hann sigur, at hann er ikki kønur í brunatrygd. Hinvegin vísar hann um, at Varðin fór at leita sær ta serkønu hjálp, ið er neyðug fyri at virkið kann verða so trygt, sum tilber.

– Tað hevur stóran týdning at vit fáa okkum serfrøðingar í brunatrygd, sum kunnu vegleiða okkum í, hvussu gera tað, so trygt, sum gjørligt, segði Bogi Jacobsen.

Hann vísir á, at virkið sum brendi, varð bygt rundan um eitt virki frá sjeytiárunum og tí varð tað, sum tað var.

– Men nú er alt slættað við jørðina, so vit kunnu byrja heilt av nýggjum, við tí tilfari, vit vilja hava. Men vit mugu lata serkunnleikan gera av, hvussu tað gerast, og vit eru sinnað at gera, tað vit kunnu, fyri at gera tað so trygt, sum tilber, sigur stjórin á Varðanum.

Tummas Sørensen, býarverkfrøðingur á Tvøroyri, vinstrumegin, Bogi Jacobsen, stjóri á Varðanum Pelagic, í miðjuni, og Jóannes Eidesgaard, tosa um trygdina, nú uppsjóvarvirkið skal byggjast upp aftur eftir herviliga eldsbrunan fyrr í mánaðinum